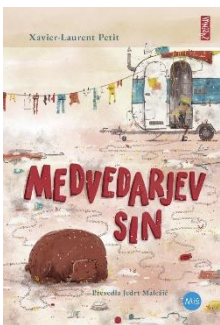

MI, MLADI

Petit, Xavier-Laurent: Medvedarjev sin

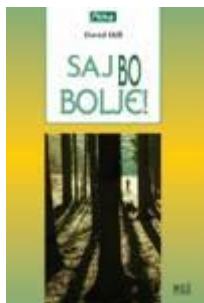

Glavni junak romana je Ciprian, medvedarjev sin. Njegov oče je ursarij - krotilec medvedov. Skupaj z družino se seli iz kraja v kraj, kjer nastopajo z medvedom, vendar jih preganjajo policija in lokalni prebivalci. Ko jim zagrozijo, da jim bodo požgali avto in prikolico, v kateri živijo, jih mafija pretihotapi v Pariz, kjer so prisiljeni krasti in beračiti, vse pa nadzoruje dobro organizirana kriminalna združba. Ciprian v parku kmalu odkrije ljudi, ki igrajo šah. Čeprav šaha ne pozna, si zapomni cele partije, kar ne ostane spregledano. Njegovo življenje še dodatno zaplete umor enega izmed kriminalcev.

Videl sem vse, nihče pa ni videl mene. Razumeti mi je uspelo le to, da je takrat, ko je eden rekel šahmat, drugi izgubil igro. A si postaviva še eno? In sta začela znova.

Vselej sem gledal. Moja edina težava je bila, da sem popolnoma pozabil delati. Seveda bi lahko stopil za igralca in jima pljunil nekaj evrov. Denarnica gospoda Orjaškega je tako štrlela iz njegovega žepa na imenitnem in toplem plašču, da je bila izjemno mamljiva. V vsakem primeru bi jima že zato, ker sta bila tako zatopljena v igro, lahko pobral vse do nogavic, pa tega ne bi niti opazila. Ampak ne da bi prav dobro vedel, zakaj, tega ne bi storil za nič na svetu. Gospod Orjaški si je popravil metuljček. Šahmat, je izustil in se na veliko potrepljal po stegnu.

Hill, David: Saj bo bolje

Skupina šestih najstnikov, ki se med sabo ne poznajo, se med počitnicami udeleži tedenske poti po brezpotjih novozeladskih gora. Ko nepričakovano ostanejo brez vodnika Harveya, se morajo znajti sami. Rob, ki ima edini nekaj izkušenj s hojo v naravi, želi počakati na pomoč na mestu, kjer so, a ga ostali preglasijo. Kmalu se izgubijo in njihova pot postaja vse bolj mučna.

Jutro je prišlo počasi, bilo je sivo in neprijazno. Še je deževalo, včasih je dež malo ponehal, potem se je zopet ulila ploha. Z dreves je neprestano curljalo.

Rob je pogledal obraze okoli sebe, ki so se ali skrivali pod kapucami vetrovk ali pa so bili bledi in utrujeni, z vlažnimi lasmi, prilepljenimi na glave, in napol zaprtimi, motnimi očmi. »Ko bi jih bil vsaj prepričal, da bi ostali v taboru. Da bi v miru čakali. Da bi pustili stvarjem, da se odbijajo po svoje.«

Ballerini, Luigi: Vsak trenutek šteje

V romanu spremljamo zadnji dan življenja Giacoma. Je srečno zaljubljen v Martino in na dan, ko odpiše maturo, se skupaj s prijateljem z avtom odpravita na zelo dolgo pot na morje, kjer ju čaka njuna družba. Čeprav ga že cel dan spremlja glavobol, ga to ne skrbi. Izposodi si očetov avto in se s prijateljem Fabom poda na dolgo vožnjo na jug Italije. A Giacomo tja nikoli ne prispe.

Ti trenutki so bili moji, čeprav si jih nisem določil sam, niti jih nisem po svoji volji prekinil. Vsi. Tisti, ki so bili vredni tega, da sem jih okusil do konca. Tisti, v katerih sem se počutil dobro. In oni, v katerih sem se počutil dobro, tudi ko sem bil slabo, kajti sedaj vem, da se v življenju vedno počutiš dobro, in to zaradi samega dejstva, da življenje je, da lahko rasteš in gradiš, da greš lahko vedno naprej in upaš in delaš, da bi se stvari izboljšale.

Jenič, Karmen: Orientiraj se po soncu

Glavni junak zgodbe je najstnik Ilčo, ki ga zaradi neprimerne vedenja prešolajo. Tudi doma ima fant težave; mama in oče ga ne razumeta, predvsem pa si zanj ne vzameta časa. Od domačih se razume le z babico. V novi šoli prekrši kup pravil in sebi ter drugim povzroči težave, ki jih ima tudi njegova razredničarka Klara, ki jo kličejo Bajta. V romanu spremljamo dogajanje zdaj z njenega, zdaj z Ilčovega zornega kota.

Odvadil sem se govoriti. Naj zdaj mami razlagam o tem, kako sta si dve sošolki želeli, da bi me Nik razbil? Ali kako so vsi po vrsti izbuljili oči, ko sem jim povedal, kako mi je ime? Kot da bi rekel, da sem Džingiskan. Naj ji povem, da sem bil v razredu med novimi sošolci kot živčna bomba, ki ji je vžigalna vrvica dogorela skoraj do konca?

Mazzariol, Giacomo: Moj brat lovi dinozavre

Zgodbo o mlajšem bratu Giovanniju, ki ima Downov sindrom pripoveduje 19-letni Giacomo. Spominja se, kako je bilo, ko je kot 5-letni otrok izvedel, da bo dobil brata. Sprva je navdušen, saj ima že dve sestri. A kmalu spozna, da je njegov brat drugačen, v zgodnjih najstniških letih pa mu je z njim vse bolj neprijetno, začne ga skrivati pred prijatelji. Starša premoreta dovolj zdrave pameti, da v svojem slogu vzgajata sina in brata. Resnična zgodba dveh bratov, predstavljena na lahkoten in humoren način, včasih smešna, včasih žalostna.

Gio se ni ničesar zavedel in se je še naprej igral. Kot bi bil zaprt v nekakšni časovno-prostorski kapsuli. Ni jih videl, ni jih slišal. Jaz pa.

»Sta videla njegov obraz?«

»In jezik? Kakšen jezik ima ... Ne morem verjeti.«

Hej, kaj delaš, ploščata glava?«

Zdaj so stali v krogu okoli njega, podobni so bili Indijancem, ki obkolijo karavano.

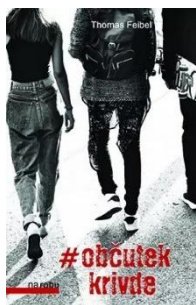
Alan Gibbons: Temna globina

Anthony je pri štirinajstih letih že izobčenec, vrstniki ga zasmehujejo, sam pa svet opazuje skozi fotografski aparat. Zaljubi se v šestnajstletno Imogen. Ta se med počitnicami zaposli v gostilni, ki jo vodita njegov oče in mama. A veselo in simpatično dekle vzbudi pozornost tudi pri drugih: Gordonu Craigu, zagrenjenemu, osamljenemu možu, ki se po delu s sodelavci ustavlja v gostilni, in Faridu, iskalcu azila iz Afganistana.

Svet ni le luč, Imogen je to vedela, a do sedaj ni vedela, kako krhko je ravnovesje med urejenostjo in kaosom. Do sedaj ni še nikoli čutila možnosti izgube s tako ostrino. V tleh je zijala razpoka in njeno zaupanje v svet, ki jo je obdajal, je počasi drselo vanjo.

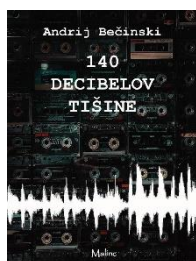
Feibel, Thomas: Občutek krivde

Josh je že dolgo zaljubljen v Rikki, a je sramežljiv in nima poguma, da bi se ji približal. Njegov prijatelj Alex je njegovo nasprotje: družaben, odprt in zgovoren. Ko njuno prijateljstvo zamre in Alex ne povabi Josha na zabavo ob jezeru, povrh vsega pa ta odkrije še skupno fotografijo Alexa in Rikki, se jezen in maščevalen skrivaj prijavi na Alexov spletni profil in na družabnem omrežju objavi fotografijo gole, vedno zadržane sošolke Anne, ki jo vsi kličejo "nuna".

Rikki se usede poleg mene. »Včasih je Alex lahko takšen prasec! Ko sem prebrala objavo, sem z oblakov padla na trdna tla. Si videl?! Ne morem verjeti, kolikokrat so delili objavo! In potem še vsi ti nagnusni komentarji!« Debelo pogoltnem slino.

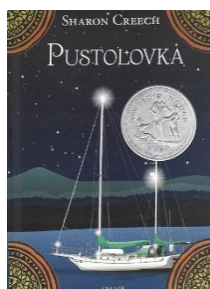
Bačinski, Andrij: 140 decibelov tišine

Mlad glasbenik Sergij po hudi prometni nesreči izgubi starše in sestro, sam pa ogluši. Naučiti se mora novega načina sporazumevanja z vrstniki v zavodu za gluhe in premagati razočaranje in obup. Počasi se zbliža z Jarino, deklico, ki v zavodu pristane po družinski tragediji. Ko njenega očeta izpustijo iz zapora, vzame hči iz zavoda. Sergij, zbeži iz zavoda, da bi jo zaščitil pred nasilnim očetom. A kmalu pristane med mladoletnimi gluhonemimi žeparji.

Sergij je h klavirju potegnil stol, se usedel in se zelo previdno dotaknil klavirskih tipk. Nato je zaprl oči in začel igrati. Melodija se je razlila po prazni dvorani in prostor zapolnila do zadnjega kota. Strah ga je bilo odpreti oči, zato je igral slepo. Glasbe seveda ni slišal, toda čutil je, da se prsti spomnijo prav vsega in niso odpovedali.

Creech, Sharon: Pustolovka

12-letna Sophie z dvema starejšima bratrancema in s tremi strici z jadrnico Pustolovka odrine na pot preko oceana, da bi obiskali dedka Bompija. Sophie in Cody, eden izmed njenih bratrancev, pišeta vsak svoj ladijski dnevnik. Skozi njune zapise spoznavamo njuno preteklost ter preteklost ljudi, ki so z njima na jadrnici. Vsak ima svojo zgodbo, vsak je šel kdaj skozi težko obdobje v življenju. Zahtevna plovba in izolacija jih prisili, da sodelujejo, a jadrnanje jih kljub težkim trenutkom počasi zbližuje.

Obstajata dva razloga, zakaj me mami ni privezala na posteljo in mi prepovedala potovanja. Prvič zato, ker ji je stric Dock zdrdral izčrpen seznam vseh varnostnih ukrepov na krovu ladje, vključno z omembo satelitskega navigatorja in GPS-a. In drugič, je mami nekako pomirilo, da nas na drugi strani oceana čaka njen oče.

Dežuje, ampak koga briga? Imamo veter in jadramo z njim! Stal sem zgoraj na krovu in pustil, da me je veter bičal po obrazu. Strmel sem navzgor v jadra in si mislil, da je to zagotovo najlepši prizor, kar sem jih kdaj videl. Tu zunaj se počutiš tako svobodnega.

Hill, David: Vračanje

Ryan je mladi voznik, ki v deževnem večeru skupaj s prijateljema povzroči prometno nesrečo. Za trenutek med vožnjo umakne pogled s ceste in zbije Taro, mlado košarkarico, ki jo s težkimi poškodbami pripeljejo v bolnico. Ryan se odloči prevzeti odgovornost in se soočiti s posledicami svojega dejanja.

V siju sprednjih luči sem videl njen obraz. Obrnila se je in se zazrla v nas, njeni rjavi lasje so zaplapolali. Široko odprte rjave oči so gledale prestrašeno. Nato je udarila v vetrobransko steklo. Zdelo se je, kot da bi jo Subaru pograbil in jo vrgel proti nam. Njena glava je zadela steklo med Vinceom in menoj. Nato se je steklo razbilo – z glavo je razbila vetrobransko steklo! Začelo se je drobiti, razletavati, majhni koščki so padali na armaturno ploščo. Ničesar nisem videl. Poleg mene je Vince kričal: Sranje, Sranje! Ash pa se je tako močno oprijel mojega sedeža, da sem mislil, da ga bo odtrgal.

Hill, David: Duet

Kallum je kitarist, ki mu še na misel ne pride, da bi igral klasično glasbo. Prijatelj pa ga vseeno prepriča, da gre na avdicijo k mladinskemu orkestru, ki potrebuje kitarista. Kallum se odloči preizkusiti samega sebe in navsezadnje le zaigra v orkestru. Zaljubi se v flautistko Paige. Ko ona zanosi, se stvari zapletejo.

*Sedla sva na nizek zid. V trebuhu sem imel še vedno krče in stiskalo me je. Poskusil sem misliti. »Si komu povedala?« O, sranje, sem pomislil. Začela je govoriti, spet ji je zmanjkalo glasu in zmajala je z glavo. »Ne povej,« sem ji rekel, »ne še, prav? Še vedno je možnost, da si se zmotila.« Prikimala je. Ampak jasno mi je bilo, da mi ne verjame. In tudi jaz si nisem. »Kaj boš naredila?« sem pobito vprašal. Zdaj me je le pogledala. Oči je imela vlažne, njen glas je bil visok in tresoč. »Ne vem!«
*Mislím, da sem tisto noč spal kakih deset minut. Še nikoli v življenju se nisem počutil tako nesposobnega in prestrašenega.**

Thomas, Angie: THUG - vse se vrača

Starr je temnopolto dekle, ki živi v revni soseski, obiskuje pa elitno predmestno gimnazijo, kjer se šolajo belci. Tudi njen fant Chris je belec. Tako živi v dveh različnih svetovih, med katerima lovi krhko ravnovesje. A vse se spremeni, ko policist pred njenimi očmi ustrelí njenega najboljšega prijatelja iz otroštva, Khalila. Njegova smrt sproži nemire. Starr, ki edina ve, kaj se je tisti dan zgodilo, je kot priča naenkrat v središču dogajanja.

Pogrebi niso za mrtve. Za žive so. Dvomim, da Khalila kaj briga, katere pesmi pojejo ali kaj župnik pove o njem. V krsti je. Tega nič ne spremeni. Od doma se odpravimo pol ure pred pogrebom, ampak parkirišče pred cerkvijo Jezusovega hrama je že polno. Nekaj mulcev s Kahlilove šole postava na okrog v majicah z napisom RIP Khalil in njegovo fotko. Neki tip nam jih je včeraj poskušal par prodati, pa je mama rekla, da jih danes ne bomo nosili – majice so za na ulico ne za v cerkev.

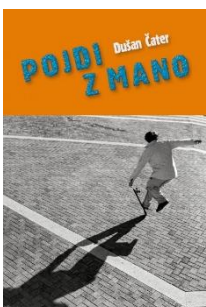
Nataša Konc Lorenzutti: Gremo mi v tri krasne

Skupina najstnikov z vseh koncev Slovenije se z avtobusom odpelje na poletni tabor nekam v tri krasne. Večina jih nad letovanjem v hribih godrnja, saj tja ne gredo prostovoljno, ampak na željo staršev. Doživljanje tabora spremljamo skozi pripovedovanje Valentine in Uroša.

Ja, bom razložil, kam se peljem in zakaj sem tako fuč. Včasih so šli fantje v vojsko, zdaj, ko je naborništvo ukinjeno, pa te pošljejo v tri krasne, če se ne strinjajo s tvojim načinom razmišljanja. Tabor, torej izgnanstvo v tri krasne, organizira nekakšna komuna, ne vem točno, kako se ji reče, Odklopi se, ali nekaj takega, sploh me ne zanima, itak so me v ta turistični paket stlačili na silo.

Čater, Dušan: Pojdi z mano

Manc, Oto, Špurč in Mina so sošolci, ki se napotijo na izlet v naravo, da bi posneli nekaj fotografij za šolski natečaj. Odpravijo se v odročne hribe, na domačijo Mančevega deda. Neobljudeno področje in čudaški posamezniki, ki jih srečujejo, jih vedno bolj strašijo. Izlet se podaljša v večdnevne, saj se večkrat izgubijo. Ostanajo brez mobilnih telefonov, hrane in njihova pustolovščina je vse bolj naporna in nevarna.

Pred njimi se je razprostiralo čedalje več zelenja, tudi nekaj golih skal so videli med travo in nekaj redko posejanih dreves. Struga nekega posušenega hudournika je sekala redko posejani gozd na dva dela. Zaobšli so en okljuk in obstali. Nemo so zrli predse, malodane odprtih ust. Zagledali so votline. Njihove votline. Tam, kjer so že bili.

»V krogu si nas vodil,« je jezno rekla Mina, »kreten!«

Šinigoj, Damijan: Kjer veter spi

Srednješolec Blaž je jamar, ki ga sošolka Irena prepriča, da jo pelje v nepoznano manjšo jamo. Obeta si nekaj dobrih selfijev, a njuna pustolovščina se kmalu spremeni v trdo jamarsko preizkušnjo. Ob njuni avanturi spremljamo jamarsko reševalno akcijo – precej neuspešno iščejo pogrešanega gozdarja.

Spet je osvetlil kraj, kjer ležal, in zadrževal dih. S priprtimi očmi je gledal, pripravljen, da takoj zamiži, če bo osvetlil še bolj grozne detajle. Res je ležal tam, res je bil njegov prsni koš videti, kakor da je eksplodiral od znotraj, res so se videli rdeče meso in štrleča rebra, a nenadoma je bruhnil v smeh.

Histeričen smeh.

Alaei, Neda: To nisva midva

Leto dni po mamini smrti Sanna živi sama z očetom, ki se po ženini smrti ne more pobrati. Sanna po svojih močeh skrbi zase in zanj, a v šoli počasi izgublja stik s sošolci in prijatelji. Dobro se razume le z novim sošolcem, ki odrašča brez očeta. Yousef fotografira in tudi Sanne najde v svetu fotografije nekaj utehe. Njuno prijateljstvo pa gre zelo v nos sošolki Mitri, ki je razdrila tudi prijateljstvo med Sanno in Mie. Sanne vse težje prenaša napetosti doma in v šoli.

V kotu odkrijem Mie in Mitro. Sedita na tleh, Mitra joka, Mie jo objema. »Kaj se je zgodilo?« vprašam. Mie poškili k meni. »Misliva, da ima Yousef punco,« odgovori Mie. Mitra vzame telefon iz svojega naročja in ga obrne proti meni. Vidim svoj rdeč anorak in valovite rjave lase. Tako zelo vroče mi je in Miejin pogled ne pomaga. Vse telo mi gori, ker me gleda. »Saj bova ugotovili, kdo je,« odločno reče Mie. Ve, da nekaj skrivam. Ve, da sem na sliki jaz.

Lainšček, Feri: Hit poletja

Po neuspelem študiju si Tina želi uspeti kot pevka. Za pomoč se obrne na Maksija, ki ji uredi snemanje v studiu. Pesem postane uspešnica. Vrta se po radiu, Tina veliko nastopa, pojavlja se v televizijskih oddajah, radijskih intervjujih. Takšen način življenja pa ni vseč njenemu fantu Matjažu. Na poletnem popevkarskem festivalu pa tudi Tina spozna temno stran popevkarske slave.

»Falirala sem,« je izrekla. »Kako ne štekata? Dve leti že nimam pogojev. Švercam se v študentu. Fušam. Klošarim. Čas je, da tudi vama kapne!« je končno izbruhala. »Že ves čas vama govorim, vidva pa nočeta slišati ... Že zdavnaj sem polnoletna. Sama lahko odločam o sebi. Pa odslej tudi bom. Poiskala si bom kako službo. Se odselila, če sem vama tu v sramoto.«

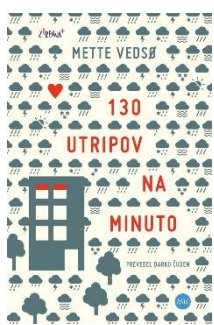
Gudonyte, Kristina: Dnevnik poredne punce

Glavna junakinja Kotrina je uporniška petnajstletnica. Oče in mama sta ločena, od očeta beži, z mamom pa ne najde več prave povezave. Pogosto se izgublja v fantazijah, laže, se zaplete v krajo denarja. Oddalji se od prijateljic, saj spozna, da njihovo prijateljstvo ni tako iskreno, kot si je mislila. Govorice, da je noseča, sprožijo val nepredvidljivih dogodkov. Roman je duhovito in ironično napisan kot dnevnik glavne junakinje.

Pogosto naredim nekaj, kar pozneje strašno obžalujem. Ampak vseeno to kar naprej počnem. Lahko bi rekla, da to počnem namenoma, čeprav največkrat niti ne vem, zakaj. Kadar sem v hudi hudi godlji, se počutim, kot bi bila pijana, in pijana sem toliko časa, dokler vsega ne izbruham na plan. Potem nastopi obdobje očiščevanja. Po najboljših močeh se trudim popraviti neumnosti, ki sem jih zakuhala.

Vedso, Mette: 130 utripov na minuto

Sredi angleščine Pi izgubi zavest. Že dolgo jo v šoli hromi, ves čas je pod pritiskom, po nesreči pri angleščini pa se ne vrne v šolo. Njena starša sta prepričana, da bo kmalu bolje, pošiljata jo k raznim terapevtom, mama jo sili k druženju s prijateljicami, a Pi se jim izmika. Po naključju pa v njeno življenje vstopijo sosede s svojimi težavami: Vicky z motnjo v razvoju, njena mama samohranilka Bianca in Gillian Brown, starejša gospa, ki se pripravlja na praznovanje rojstnega dne.

Angleščino imamo. Soba je kvadratna, približno šest krat šest metrov. Ura traja že dvajset minut. S prstom štejem utripe na vratu, naštejem jih 130. ... Nalogo znam na pamet, tuhtam pa, kako naj ustanem, kako naj se prestopim, lahko dvignem nogo? Vstanem, vlečem se mimo stolov, mimo Alme in Kat in močnega dezodoranta. Šepetanje v razredu in tresk, ko padem na tla. Čeprav me je zmanjkalo samo za nekaj sekund, se v tem kratkem času blazno veliko spremeni.

Šikonja Omahen, Nejka; Vihar v meni

Roman opisuje dogajanje med sošolci, ki končujejo deveti razred. Tjaša živi samo z mamo v zanikrnem stanovanju. Svoje revščine se sramuje in ne more ubežati pred posmehom sošolcev, še posebej samozavestne in vzvišene Viktorije. Urban in Anej sta uspešna športnika in dobra učenca, a svojo prihodnost vidita drugače, kot od njiju pričakujejo starši. Erika se po svojih močeh trudi pomagati Tjaši, a postane tudi sama žrtev opravljenih jezikov.

Želela je le, da bi jo končno pustili pri miru. Želela je plašč nevidnosti, s katerim bi se lahko ogrnila in preživela tistih šest, sedem ur pouka v svojem svetu. Ni bil problem v šoli, v učni snovi, v dolgočasnih učiteljih. Vse to je zmogla prenesti, ker jih je lahko pustila za sabo, takoj ko je zapustila šolske prostore. Bilo je vse ostalo. Sovražni pogledi, večne žaljivke, suvanje, zaničevanje. Ujetost v telesu, ki ga je sovražila, in v duši, ki je bila tako dolgočasna in prazna, da se je je sramovala vsako sekundo svojega življenja. Prezirala je svojo šibkost, a se je ni znala znebiti.

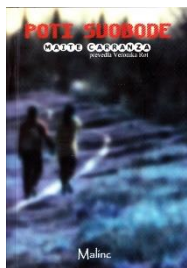
Cundrič, Magdalena: Čaj v parku

Jasmina se zlomi, ko jo zapusti fant njenih sanj in se zateče k pijači. Med počitnicami odide v manjši kraj k babici, kjer spozna Miha. Miha, nadarjeni najstnik, ki sam skrbi za bolnega očeta in neuravnovešeno mamo. Kljub temu je v šoli zelo uspešen, želi si študirati na tuji fakulteti. Nekoč naleti na Jasmino v mestnem parku. Njuno prvo srečanje je prava katastrofa. V naslednjih dneh in tednih pa se zblížata in vse kaže, da bo njuno prijateljstvo preraslo v nekaj več.

Nisem več zdržala. Splazila sem se iz stanovanja, šla v park in iz skrivališča potegnila steklenico. V njej je bilo samo nekaj kapljic. Blagodejno so mi zdrsele navzdol po grlu. Prazno steklenico sem spet potisnila v grmovje. Čutila sem rahlo toploto, ki se mi je razlila po žilah, a bilo je premalo. Čeprav nerada, sem se spet odpravila v trgovino za vogalom. Na srečo v njej ni bilo veliko ljudi.

Carranza, Maite: Poti svobode

Sedemnajstletna Amalia se kot vodnica otrok s skupino skavtov poleti odpravi v Pireneje. Ko babici pove, kam se odpravlja, ji ta zaupa, da se je v letih državljanske vojne tam skrival Amaliin pradedek Miguel. Amalia se kmalu znajde v ljubezenskem trikotniku med Davidom, ki ji je všeč, in Kilijanom, ki se ji vsili za prijatelja, hkrati pa raziskuje družinsko preteklost in skrivnostno izginotje pradedka v španski državljanski vojni.

»Moj oče, tvoj praded Miguel, je živel skrivno življenje v Alos d'Islu in verjetno je tam tudi pokopan.« Nemo sem obsedela. Babici se je popolnoma utrgalo. »Babi, pradedek Miguel, tvoj oče, je umrl med vojno, ko si bila še majhna.« Saj ne, da sem bila tam, ampak to je bila logična, pragmatična zgodba, ki sem jo od nekdaj poslušala.

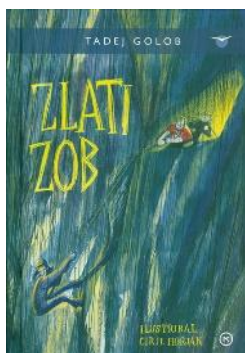
Frey, Jana: Svet za rešetkami

Julij je fant, ki ima za sabo težko otroštvo. Ko v njegovo življenje stopi oči Adam, s katerim se dobro razumeta, se zdi, da postaja njegov svet nekoliko lepši, a tudi Adam ima svojo temno plat. Neurejene razmere, v katerih živi, vse bolj povečujejo njegovo stisko. Spoprijatelji se z Noahom, s katerim ropata starejše. Vedno bolj tone v svet kriminala in nasilja. Znajde se v prevzgojnem domu in njegovo življenje se vse bolj zapleta.

Začelo se je novo življenje. Naenkrat sem imel denar. Vedno sva to počela ob nedeljah. In vsakič v drugem delu mesta. Ob nedeljah po maši. Pogosto so imele starke seboj le nekaj bednih centov, ampak presenetljivo pogosto sva naletela na starejše ženske, ki so s seboj prenašale kupe denarja.

Golob, Tadej: Zlati zob

Tomaž, zagrizen plezalec, se s prijateljem Petrom in sestro Tino odpravi proti dolgo načrtovanemu izzivu – Loški steni nad Logom pod Mangartom. Ko se družina ustavi v vaški gostilni, od nekdanjega rudarja izve za zaklad, ki naj bi se skrival v neki votlini Zlatega zoba. Prvo srečanje s steno se ne posreči, kot je bilo načrtovano, ko pa Tomaž in Peter poskusita še enkrat, niti slutita ne, kako se bo v skrivnost zavita zgodba o zlatu prepletla z njunimi načrti, ki kar naenkrat postanejo zelo nevarni.

Pogledal je navzgor. Nad njim je bil velik previs, pod previsom črna luknja. Zagnal se je proti njej, se oprijel roba, prašnega in majavega, in se vrgel vanjo, pa se zvalil po tleh pred Petra, ki je vlek el vrvi. »Primi,« je zavpil Peter, »primi, da ga potegneva iz tega!« Skočil je pokonci in pograbil vrvi, ki ju je rezala v dlani, a sta kljub vsemu vlekla kot nora in počasi, meter za metrom, dvignila povsem prezeblega in otopelega Franka na varno.